

Krigsfod, at regne for to Aar." Dette er en for Søværnets Vedkommende temmelig uheldig affattet Bestemmelse. Et Skib kan nemlig meget godt være udcommanderet, uden at det er sket i Anledning af Krig, og saa dog siden komme paa Krigsfod, men i Paragraphen ere begge Ting stillede som Betingelse for, at Aaret, hvort Udcommandoen falder, skal regnes dobbelt. Jeg troer derfor, at det vilde være ønskeligt, om der skete en Omredaction af det nævnte Punkt.

Finansministeren: Der er jo kun blevet fremsat nogle mindre vigtige Bemærkninger ved Lovforslaget. — Det ærede kongevalgte Medlem (Fischer), som sidder her ved Siden af mig, fremsatte saaledes den Bemærkning med Hensyn til § 2, at det vistnok maatte siges at være mindre rigtigt, naar der var foreslaaet en vis Begrænsning med Hensyn til Valget af Medlemmerne af den særegne Myndighed, som er foreslaaet indstiftet ved den nævnte Paragraph. Jeg maa i Forbigaaende tillade mig at anmode det ærede Medlem om, at han dog ikke vil kalde denne Myndighed for en Domstol, thi det er med Glid, at den ikke er bleven kaldet saaledes i Lovforslaget. Det skal nemlig være en Myndighed, som har en væsentlig administrativ Charakter, og jeg troer derfor ikke, at man med Rette kan anvende Betævnelsen „Domstol“ paa den. Om Sagen selv ere vi jo imidlertid entge, og jeg vil altsaa kun holde mig til det ærede Medlems Hovedbemærkning om, at Kongen burde have en friere Valgret med Hensyn til denne Myndigheds Medlemmer. Jeg skal dertil blot tillade mig at yttre, at det forekommer mig, at der vil ligge en Garanti for en forsvarlig Behandling af de Sager, som maatte komme til denne Myndigheds Afgjørelse, i de tvende Momenter, at det er sikkert, at de Mænd, hvorfra denne Myndighed skal bestaae, idetmindste tildeels ere Mænd, som have den højeste Grad af Udvikling i juridisk Henseende, og at der tillige i den er et Element, som udgjør sammes største Halsdeel, som bestaaer af Mænd, der besejlede eller have beklædt højere Embeder i Administrationen. Det vil nemlig for at man saameget som muligt kan stole paa, at

det Skib, der vil blive færdet af denne Myndighed, er et fuldkomment retfærdigt og paalideligt Skib, være af Vigtighed, at de Mænd, hvorfra den er sammensat, ere saadanne, som bedre end nogen Anden ville kunne dømme om de Forhold, som maae komme i Betragtning. Jeg troer, at det dog maa indrømmes, at det, naar tjenstlige Forseelser skulle komme under Paaskjendelse, er af den største Vigtighed, at de Mænd, som skulle afgive et Skib om dem, ere i højeste Grad kompetente i den Slags Sager. Egeoverfor den af det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Sørensen) fremsatte Ytring angaaende Udtrykket „indtil næste Rigsdags Sammentreden“ i Slutningen af den samme Paragraph, skal jeg bemærke, at der maaskee kunde være nævnt et heldigere Tidspunkt, men at der dog er en stor Banffelighed i saa Henseende tilstede. Naar Rigsdagen nemlig skulde forkaste Forslaget til en Lov om særlig Pension, saa maa dette jo betyde, at Vedkommende ikke faaer denne særlige Pension, og det gaaer altsaa ikke an at følge den Vej, som det ærede Medlem vilde gaae, idet han vilde sætte Udtrykket: „indtil der gives en Lov“ istedetfor. Dersom Rigsdagen ikke vil give den Paagjældende Pension, saa faaer han ingen Pension, saa har han tabt sin Pensionsret. Det er Sagen. Han faaer kun den midlertidige Pension, som her er foreslaaet, indtil der er truffet en Afgjørelse ved Lov, om han skal have fuld Pension eller ikke. — Hvad den anden Bemærkning angaaer, som det ærede 1ste kongevalgte Medlem fremsatte, nemlig om Beregningen i Tilfælde af Udcommando i Anledning af Krig, da havde det ærede Medlem vistnok fuldkommen Ret i den Betragtning, som han gjorde gjældende, at det kan hende, at et Skib bliver udcommanderet ikke i Anledning af Krig, men dog senere alligevel kommer paa Krigsfod. Man har imidlertid altid hidtil opfattet Forholdet saaledes, at, i det Dieblit et Skib kom paa Krigsfod, var det tillige at ansee som udcommanderet i Anledning af Krig, og det i § 5 brugte Udtryk, som allerede findes i den gjældende Pensionslov af 24de Februar 1858 § 4, har ikke i saa Henseende i Praxis voldet nogen Banffelighed.